



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia**

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno  
CCCCXXI.

**Parisiis, 1644**

Sanctae Synodi ad eosdem episcopos Constantinopoli repertos  
rescriptum.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-15062**

ANNO  
CHRISTI  
431.

μὴν ἐπιθυμοῦμεν γὰρ ὡς καὶ ἡμεῖς. εἰ δὲ  
μὴν ἐν ταῦτα κελύβετε, ἵνα δὲ  
ᾧ περὶ σκυμνῶν θεὸν χρῆσθαι καὶ τὰ  
ἄλλα τῶν θεοφιλεσάτων καὶ βίσεβεσά-  
του βασιλέως ἡμῶν ἀγγέλλεται, τὸ το  
φανερὸν καταστήσατε, ἵνα μὴ ἐπὶ  
πολύ ὥμῳ ὑπὸ τῆς ἀγῶν φρονήσεως  
ἐκδαπανώμενοι.

\* ἡμῶν ἀγγέλλεται

Ἀντίγραφον τῆς ἁγίας συνόδου παρὸς  
ἐδὺ ἀπόστολῶν ἐπισκοποῦντες ἕρεθεν-  
τας ἐν Κωνσταντινου-  
πόλει.

Τοῖς βίσεβεσάτοις καὶ θεοφιλεσά-  
τοις συλλειτουργοῖς, Εὐλαλίῳ,  
\* Εὐδελίῳ, Ἀκακίῳ, Χρυσά-  
φίῳ, Ἰερεμίου, Θεοδούλῳ, Η-  
σαΐᾳ, ἡ ἁγία συνόδος, ἡ καὶ ἡ  
ἐν θεοῦ καὶ δικαιοσύνης τῆς βί-  
σεβεσάτων καὶ φιλοχρίτων ἡμῶν  
βασιλέων συγκροτηθεῖσα ἐν τῇ Ε-  
φεσίων μητροπόλει, ἐν κυρίῳ  
χαίρειν.

\* Εὐδελίῳ

ΤΟΥΣ οὕτω διακαμήνοισι, ὡς  
ἐδήλωσεν ἡμῶν καὶ τὰ γράμμα-  
τα, οὐδὲν ἀπεικὸς καὶ τῆ ψυχῆ καὶ τοῖς  
σώμασι σωμαθλεῖν, καὶ οἷς διηλυτλή-  
σαμεν ἐν ταῦτα πόνοις, κοινοῖς ἡγεῖ-  
σθαι. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐκ ὀλίγα  
τοῖς ἀγωνιζομένοις ᾧ ἀουδαῖοι  
\* σωμαθλεῖν τῆς διατῶν, καὶ τῆς πα-  
λασμάτων ὑποβάλλοντες πλεῖν πεῖ-  
ραν, καὶ παρὸς πλεῖν νίκην ἐγείροντες,  
καὶ παρεγυῶντες ἀ δεῖ ἐδὺ ὑπὸ τῆς  
δύσεως ἀγωνιζομένοις ποιεῖν. τῆ δὲ θεο-  
σεβείᾳ ὑμῶν πλεῖν τῆς τέχνης ταύ-  
της ἐπινοήσεται, ὡς ἡμεῖς ἡμεῖς  
δυναμοῦν, καὶ ὅτι λεοδῶν ὑπὸ ἡ-  
μῶν ᾧ θεόν, ὡς ἀν μὴ πειραθείμεν  
Concil. Tom. 5.

\* ἀουδαῖοι

est promptitudo, aduolemus : sin  
autem hic manendum esse iusseri-  
tis, (nam & Dei amantissimus &  
piissimus imperator propter ado-  
randum Deum meliora de nobis  
cogitare dicitur ) hoc ipsum si-  
gnificate; ne graui ista sollicitu-  
dine & cura diutius conficia-  
mur.

*Sanctæ Synodi ad eosdem epi-  
scopos Constantinopoli  
reptos rescri-  
ptum.*

*Reuerendissimis, Deoque dile-  
ctissimis comministris, Eula-  
lio, Eutrechio, Acacio, Chrysa-  
phio, Ieremiæ, Theodulo, I-  
saia, sancta Synodus, quæ per  
Dei gratiam, piissimorumque  
ac Christi amantium impera-  
torum nostrorum decretum in  
Ephesiorum metropoli congre-  
gata est, in Domino Sal.*

QUI ita affecti sunt, vt & lite-  
ræ vestræ testatum nobis fa-  
ciunt, nihil mirum est si animo  
& corpore simul decertent, la-  
boreque quos hoc loco exantla-  
uimus, communes esse ducant.  
Nam & in certaminibus, specta-  
tores qui certantibus fauent, il-  
lis non parum præsidii afferunt,  
dum luctaminum vsus sugge-  
runt, & certantes ad victoriam  
excitant, illaque denuntiant, quæ  
pro gloria obire oportet. At ve-  
stra pietas hac arte non contenta,  
quiddam etiam amplius præstan-  
dum cogitauit; nempe vt pre-  
cibus nos confirmaret, & Deum  
propitium placatumque redde-  
ret, ne videlicet supra id quod  
Dddd ij

ANNO CHRISTI 431.

ferre possumus, tentaremur; aut vt impugnati vincamus oppugnatores. Quin & curarum quoque, laborumque nostrorum participes estis. Solent enim maioribus plerumque curis angi qui procul absentes rerum euentum audiunt, quam qui semetipsos in certamina dederunt. Non parum autem nos consolatur, illorum qui nos insectantur, artes & machinationes adeo non latuisse, vt ea quæ improbe aduersus sanctam Synodum moliti sunt, ad vos etiam vsque perlata sint. Scimus enim fore, vt singula per vestram pietatem ad piissimorum quoque imperatorum aures deferantur, omnesque molestiæ e medio facessant, vbi primum per vos constiterit, quanta vi Ioannes Antiochenus cum suis in nos infaniuerit; quantaque illegitime præter Canones contra sanctissimos piissimosque episcopos Cyrillum & Memnonem, & contra sanctam Synodum præsumpserint. Arbitramur enim, Deo dilectum piissimumque imperatorem nihil horum dilucide intellexisse: alioquin ii qui bellum istud aduersum nos suscitant, nunquam tantum potuissent, vt nos, qui iniuriam perpeffi sumus, perinde ac si iniuriam intulissetus, insimulati, misericordia indigni censeremur: maxime vero cum de offendentibus nunquam nos vlscisci tentauerimus, sed vltro perpeffioni nos exposuerimus. Quod vero sanctitas vestra prohibeatur quo minus ad nos peruenire queat, id ex nostrarum rerum statu proficiscitur. Tam arcte enim terra marique nunc obsidemur, vt nihil eorum quæ euenerunt, vestræ sanctitati significare potuerimus. Fuit au-

τῶν ὀδυνάμειν φέρειν, ἢ πειραζέμε-  
 τες κρείττους τῶν πειραζόντων γλώ-  
 μειν. κεκοινωνήκατε δὲ ἡμῖν τῆ φρον-  
 τίδι τῶν πόνων· εἰώτασι γὰρ πλείον  
 ὑπὸ τῆς μελεμνης πάχην ὁ πόρ-  
 ρωθεν μανθάνοντες τὰ γινόμενα, ἢ  
 ὁ πῶς ἀγῶσιν \* ἐμβεβηκότες αὐ-  
 τῶν. ἰκανὸν δὲ ἡμῖν εἰς ὄφρα μυσθίαν,  
 ἵνα μὴ ἀγνοηθῆναι τὰς τῶν ἐκδηρίων  
 καθ' ἡμῶν ὑπερηχότας, ἀλλὰ καὶ ἀ-  
 χεις ὑμῶν ἐλθεῖν τὰ κτ' τῆς ἀγίας  
 συνόδου πολυμήμειν. ἴσμεν γὰρ, ὅτι  
 διὰ τῆς ὑμετέρας θεοφιλίας καὶ  
 εἰς τὰς τῶν ὑπεβεβήτων βασιλέων  
 ἀκοαὴς ἕκαστα παρελθόντα, καὶ  
 λύσις ἔσται τῶν δυσχερῶν, δηλω-  
 σαντων \* ἡμῖν πῶς τε Ἰωάννου τοῦ  
 Αντιοχείως ἀπόντοισιν καὶ τῶν μετ'  
 αὐτῶν, καὶ ὅσα αὐτοῖς ἀδέσμως πα-  
 ρεβέντων κανόνας κτ' τῶν θεοφιλε-  
 σάτων καὶ ἀγιωτάτων ἐπισκόπων,  
 Κυρίλλου καὶ Μένωνος, καὶ τῆς  
 ἀγίας συνόδου τέλληται. λογι-  
 ζόμεθα γὰρ μηδὲν τούτων σαφῶς ἐ-  
 γνωκέναι τῶν θεοφιλῶν καὶ ὑπεβε-  
 βήτων βασιλέων· οὐ γὰρ αὐτῶν οὕτως  
 ἴσμεν ὅτι καθ' ἡμῶν ἐγείρον-  
 τες πόλεμον, ὥστε μηδὲ οἴκου ἡ-  
 μαῶν \* ἀξιώσαι ἀδικουμένων, ἀλλ'  
 ὡς ἀδικουῦντας ἐν ἐγκλήμασιν εἶ-  
 ναι· καὶ πάντα πρὸς τὸ πάχην ἐαυ-  
 τῶν ἐκδεδωκότας, πρὸς ἀμυναν  
 δὲ οὐδέμιαν τῶν ἀδικουῦντων ἐξ-  
 ρομῆμοις. τὰ δὲ καλύσαντα πῶς ὁ-  
 σιότητα ὑμῶν πρὸς ἡμαῶς ἀφικέ-  
 σται, ἡμαῶς ἐξ ἡμῶν πρὸς ἡμαῶς πο-  
 λιορκία γὰρ ἀκρεβῆς ἡμαῶν νῦν συν-  
 χεῖ ἐκ γῆς τε καὶ θαλάσσης, ὥστε μη-  
 δε γνωρίζειν τῆ ὑμῶν ὁσιότητι δύ-  
 νασαι τὰ γεγνημένα. τῶν δὲ δε-  
 \* γινόμενα

ANNO  
CHRISTI  
431.

κρύων εργων και της παροσφυγής υ-  
μῶν ἐγγύετο, τὸ ἕκαστον ἡμῶν, τῆν μὴ-  
πω παρὸς τὸ τέλος σιμωλόντων, πλεὺ  
αὐτῶν ἔχον ὅτι τῶ παρὰ μακ κελ-  
σιν, και ἀσυμβάτως παρὸς αὐτῶν  
διακείδαι, πολλῆς ἀνάγκης εἰς τῆ-  
πο τῆν ἀρξάντων ἡμαῖς σιμωλαυνοῦ-  
σης. και ἐν τούτῳ δὲ τῆς δινοίας ὑμῶν  
τὸ μέρος ἐχομεν, κοινωνοὶς ὑμαῖς και  
τῆν ἀρξάνων κη τῆν \* ἀθλων εἰδότες.  
και ὁ ὅτι τῆν ἑστὸ ἀγίους μάρτυρας  
ἀγαπῶντων ἴσμεν γινόμεν, τῆν τὸ  
ὅτι και ὅτι τῆς ὑμετέρας θεοφιλίας  
εἰδῶν. ἔξω γὰρ τῆν ἀρξάνων ὄντες,  
τῆς δόκον τῆν σεφάνων κατη-  
ξιώσθη, δινοία μὲν τοῖς ἀδικουμέ-  
νοῖς παροσκειμενοι, ἑστὸ δὲ ἐπανασάν-  
τας καὶ δικαιοζοντες. ὡς μηδὲν ὑμαῖς  
δοκεῖν τῆν δόκον εἰλαπὸν ἔχον, εἰς  
πάντα ὑμῶν τῆς ἡμετέρας συμφε-  
ρομενων γνώμας. οὐ μικρὸν δὲ εἰς  
ἀφορμῶν νίκης τοῖς μαχομένοῖς, ἀλ-  
λα κη μέγιστον εἰς ἀδελφισιν, ὁ και  
ὑμαῖς ἐμάδομεν πεποικέναι, ἔλαοδ  
τῆν ζῆλον αὐξάνοντας, κη παρρῆν  
κη τῆν ὑπερνοπῶν ἐξείροντας. λεί-  
πεται δὲ, κη χῶρεαν μόνοντας τὰ  
αὐτῶν γωρῆεν ἡμῖν, και τὰ παρ  
ἡμῶν εἰς γνώσιν τῆν θεοτάτων βασι-  
λέων κη τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ἀρξάν.  
ἔπο γὰρ ὅτι μάλλον εἰς ὅτι κουεἰδου  
αὐπαρκες, ἢ εἰ καὶ λαβόντες ἡμαῖς,  
σιμωλαυπῶρεν ἡμῖν πολιορκου-  
μενοι ἀνάχοιδα. λογιζόμενοι δὲ μὴ  
ἐλλυδῶναι εἰς γνώσιν ὑμετέρας τὰ  
παρὸς ἡμῶν ἀποσταλέντα, κη αὐτῆς τῆν θεο-  
σεβεία ὑμῶν τῆν αὐτῶν ἀνῆτυπα διε-  
πεμψαμεθα. αἰλωεῖκαμεν ὅτι πάλιν  
κη τοῖς δισεβεία τοῖς βασιλεύοι. και  
γυέδω τῆν θεοσεβεία ὑμῶν ὅτι μελές

tem vestrarum precum & lacry-  
marum beneficium, quod vnus-  
quisque nostrum, qui nondum ad  
finem conuenimus, eandem de  
hac re sententiam habeat; con-  
uentionemq; cum illis detrectare  
pergamus, etiam si principes non  
parum vehementer ad hoc nos  
impellant. Qua etiam in re vestrae  
benevolentiae participes sumus,  
non ignorantes, quod laborum  
certaminumque vos socios habe-  
mus: & quod iis qui sanctos mar-  
tyres diligunt, vsu venire scimus,  
hoc ipsum & in vestra quoque  
pietate obseruamus. Nam etsi pu-  
gnae expertes estis, interea tamen  
citra labore coronas obtinuistis,  
dum iniuria quidem affectis be-  
nevolentia praesto estis, inuafores  
autem condemnatis; ita vt ex ab-  
sentia nihil damni capere videa-  
mini, quippe qui per omnia cum  
nostro sensu congruitis. Neq; ve-  
ro parum ad victoriae occasionem  
certantibus, imo etiam ad conso-  
lationem plurimum adiuuat, quod  
fecisse vos intelleximus. Nam &  
populi zelum auxistis, & vt ad-  
uersariis viriliter obsistant, ani-  
matis. Superest autem, vt isto in  
loco permanentes, de iis quae istic  
contingunt, certiores nos facia-  
tis, resque nostras & sacratissimis  
imperatoribus, & ecclesiae sanctae  
declaretis. Hoc enim longe praes-  
sentius subsidium afferet, quam si  
huc delati, afflictiones & obsidio-  
nem nobiscum sustineatis. Cete-  
rum cum existimaremus, quae nu-  
per scripsimus, ad vestram cog-  
nitionem non peruensse, rursus  
earundem rerum exempla ad ve-  
stram pietatem misimus: sed &  
alteram quoque relationem piis-  
simis imperatoribus obtulimus.  
Vestrae pietatis erit diligenter ob-

seruare, vt si quidem reddita fuerint, relata reducat in eorum memoriam: sin minus, saltem pietas illorum intelligat, quæ ante, quorundam infidiis intercepta, ad pietatis ipforum notitiam peruenire nequuerunt. Optamus vos in Domino valere, dilecti ac desideratissimi fratres.

*Cleri Constantinopolitani pro sancta Synodo Ephesina obtestatio, & supplex libellus.*

CVM non ignoremus, vestram pietatem sanctas Dei ecclesias, fidemque piam in illis prædicatam, & a maioribus traditam, magni semper fecisse; qualiter præterea illius causa a nobis hucusque elaboratum sit, & quantum ipsius studio vestra pietas præstitit; non dubitamus præsentem ecclesiæ turbationem ad vestras Christi studiosas aures referre. Et enim professionis nostræ scopus, piissimi imperatores, præter alias leges, omnibus quoque principibus & potestatibus obediendum esse cauet, dummodo tamen eiusmodi obedientia animæ conferat. Quod si illa inter vtilitatis limites non versetur, tunc etiam aduersus vestrum apicem cum libertate audendum esse, diuinorum legum interpretes monent: præsertim vero si regia maiestas recta quoque fide ornata fuerit, id munus virtutis, eximiamque laudis loco ducentes, quamdiu illud nobis assidue canunt: *Loquebar in conspectu regum, & non confundebatur: & hortantur, in similibus*

Ps. v. 46

λογίζομενοι τῆς τοῦ κυρίου ἐπιτοῦ φιλοτιμούμενοι, ἕως ὅταν τὸ ἐλάλωσιν ἐν ἀπὸν βασιλείων, καὶ ἐκ ἡζωόμην, σιωπῶν ἡμῖν ἐπαύσασιν, καὶ διὰ

μαθεῖν, ἵν' εἰ μὴ ἐπιδέδονται, ἕσονται μνηστῶσι πρὸς τὴν ἀντιλήψιν, εἰ δὲ μὴ τῆς τοῦ κυρίου μαθησίας ἡ ἐπιστολή, ἀπὸ τοῦ ἑσπερον ἐπιβουλεύοντες ἡμῖν ἴσως, ἀγνοῶσιν τὴν αὐτῶν θεοφιλίαν ἐσπούδασαν. ἐρῶσιν ὑμῶν ἐν κρείων διχρόμια, ἀγαπητοὶ καὶ ποθνοῦντα τοὶ ἀδελφοί.

Δέσεις καὶ ἰκεσία ὑπὸ τῆς κλήρου Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὸ τῆς ἐν Εφέσῳ ἁγίας συνόδου.

ΕΙΔΟΤΕΣ τὴν ὑμετέρην ἐπιστολὴν πολλῶν ἵνα λόγον ποιησαμένων τῆς ἐν ἁγίων τῆς θεοῦ ἐκκλησιῶν, τῆς ἐν αὐταῖς κηρυσσόμενης διδασκαλίας καὶ ἐκ πατέρων ἡμῖν παραδεδωμένης πίστεως, καὶ οἷα μὲν ἡμῖν ὑπὸ αὐτῆς πεποιημένη, ἡλικία δὲ πάλιν διὰ τῆς ὑπὸ αὐτῆς σπουδῆς ὑπῆρχεν τῆς ὑμετέρας ἐπιστολῆς. θαρρόμεθα διὰ τῆς τοῦ φιλοχρίστου ὑμῶν ἀκοῆς, καὶ τῆς ἐν χερσὶν ἀναδιδομένου τῆς ἐκκλησιῶν ἡμετέρας. ὁ γὰρ τῆς ἐπιτοῦ ἡμετέρου σκοπός, ἐπιστολῆς βασιλείς, πρὸς τῆς ἄλλης νομοθεσίας καὶ τῆς ἐν πᾶσι παρῶν ἀρχαῖς τε καὶ ἐξουσίαις παρεργασίαν, μέγιστον ἢ πᾶσι δοκοῖν λιστελής εἶναι τῆς ψυχῆς. ἐπιδοῦν δὲ τῆς συμφέροντος ὅρον ἐκφυγῆ, τῶν καὶ τῆς ἀρρησίας καὶ πρὸς τὴν ὑμετέραν κορυφὴν τῆς θεῶν νόμων ἐξηγητῶν ἀπακάλωτον, καὶ διαφροντικῶς εἶναι ἢ βασιλεία τῶν ὁρθοδόξιας ἐκκαλλιπίζεται πρὸς ἡμῶν, ἐν μέρει καπορθωμάτων καὶ αὐτῶν

ANNO  
CHRISTI  
431.